

יום בגן החיות

לא להדגיז
את החיות

ספריות "פז"

ספריות "פז"

ה
ס
פ
ר

ה
ס
פ
ר

הספר שייך
ל

ספריות "פז"

ספריות "פז"

ה
ס
פ
ר

ה
ס
פ
ר

ספריות "פז"

ספריות "פז"

ספריות "פז"

ס

ספריות "פז"

פ

ז

את ספרי ה"פז"
החסרים לכם
תוכלו להשיג
בכל חנויות הספרים
מדן ועד אילת

א

פ

ספריות "פז"

ז

ח

צ

ספריות "פז"

ספריות "פז"

ספרית «פז»

הופצה בחמש מאות מיליון טפסים בכל העולם ובכל שפות התרבות.

סדרה ראשונה:

יוֹקָה הַשְּׁחֲרָרָת
אֵינְדִי-אֵינְדִי
נִסִּיר אֶת הַחֶלֶל

דֵּן הָרוּפָא
הָאֶסְקִימוֹסִי הַקָּטָן
אֲנִי גָדוֹל!

סדרה שניה:

הַיָּדֵי בֵּת הַהָרִים
מִצֵּד הַשְּׁלִישִׁיּוֹת
אֲמִי וְתָמִי (הַנֶּגֶל וְגֶרְטֵל)

אֲנוּ עוֹזְרִים לְאֵמָא
הַבָּה נִסְפָּרָה
יוֹם בְּנֵן הַחַיּוֹת

סדרה שלישית:

פִּינוֹקִי
עֲלִיזָה בְּאַרְץ הַפִּלָּאוֹת
שְׁלֵגָה

בִּמְבִי
הִיפּוֹפֵיָה הַנֶּרְדָּמֶת
לְכֻלּוֹכִית (סִינְדֶּרֶלָה)

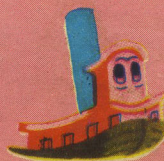
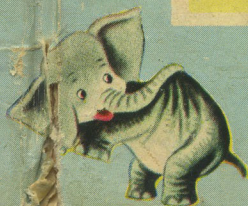
ספרי «פז» גדולים

לנוער

אֵלִידָה וְאוֹדִיסֵאָה

הוצאת "עמוס"

הפצה: סוכנות סטימצקי בע"מ

יום בגן החיות

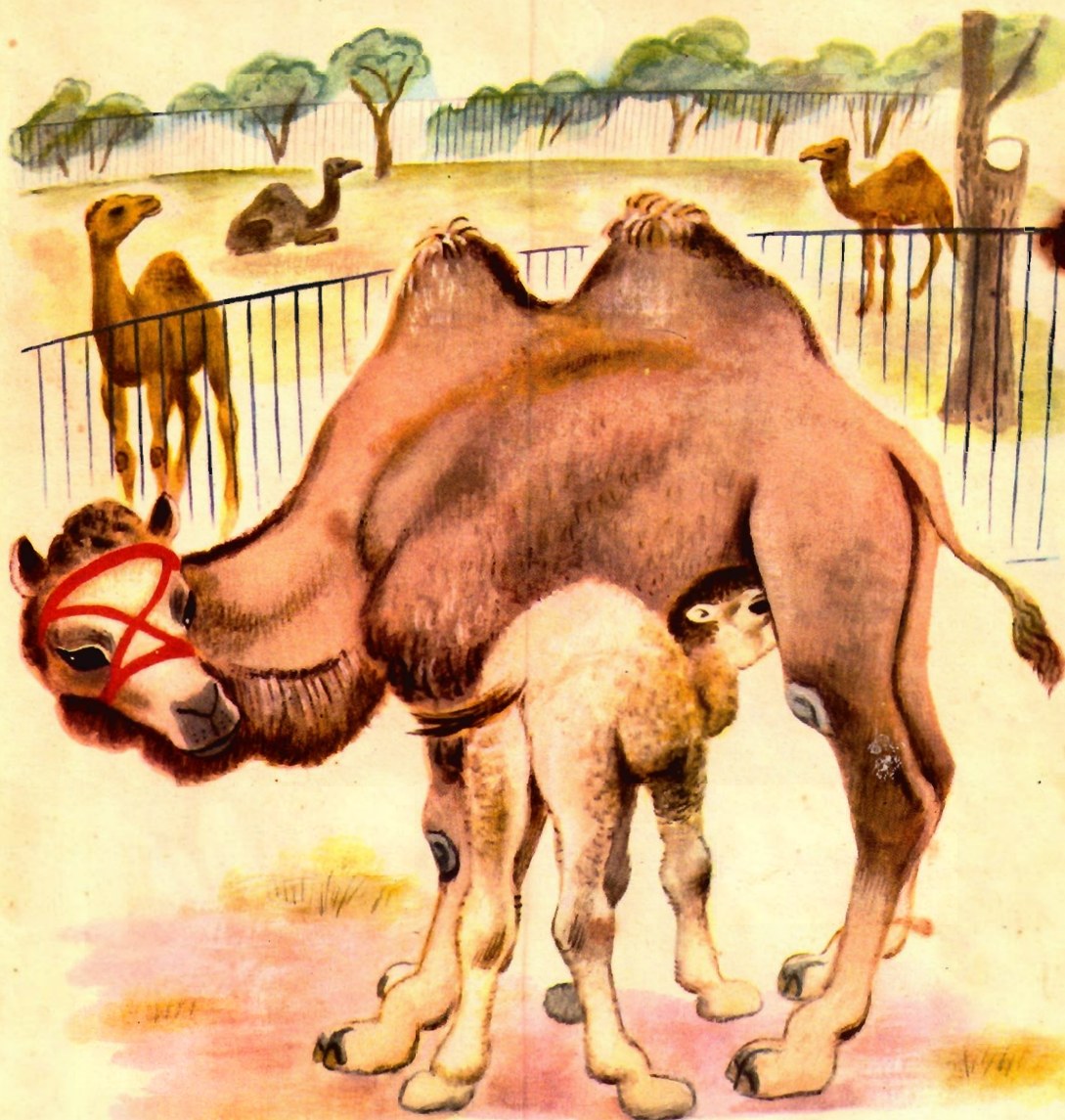
מאת: מריון קונגר

ציורים מאת:
טיבור גרנלי
נסח עברי: א. לרנר

הוצאת "עמוס"
הפצה: סוכנות סטימצקי בע"מ

כל הזכויות (כולל מכון, ציורים או חלק מהם) שמורות ל-Golden Press Inc., New York © — זכויות התרגום העברי

בירי סוכנות סטימצקי בע"מ, חל אניב — הודפס בדפוס א. לוינ אפשטין בע"מ בת"י.

סדור אותיות: "מונולין", ח"א.

A DAY AT THE ZOO (A LITTLE GOLDEN BOOK)
PUBLISHED BY STEIMATZKY'S AGENCY LTD., TEL-AVIV
PRINTED IN ISRAEL

קִיץ. יֵשׁ הֶרְבֵּה עָלִים עַל הָעֵצִים וּפְרָחִים תְּדַשִּׁים עַל הַדָּשָׁא.
 וּבִגְנֵי-הַחַיּוֹת יֵשׁ הֶרְבֵּה גּוֹרִים קְטָנִים. רוֹתִי וְאָבָא שָׁלָה הוֹלְכִים
 לִרְאוֹת אוֹתָם.

תחלה הלכו לראות את האריות ואת הנמרים. הלביאה רובצת
בסוגרה ועינה פקוקה על גוריה. הם חמודים ונוטים להתנמנם.
ריתי רוצה כל כך ללשף אותם!

האַרְיָה מֵהַלֵּךְ בְּסוּגָר, הַלֹּךְ וְשׁוֹב, בְּלִי הֶרֶף.
 "אַי מֶלֶךְ הַחַיּוֹת!" – שׁוֹאֵג הָאָרִי – "אַי אָבָא שֶׁל הַגּוֹרִים הַחֲמוּדִים
 הַלֵּלוּ!"

גם הנמרים צועדים בסוגרם אנה ואנה. הם גדולים וחזקים מאד.

אולם צִדְדֵיהֶם קָלִים כְּצִדְדֵי הָרִקְדָּנִים.

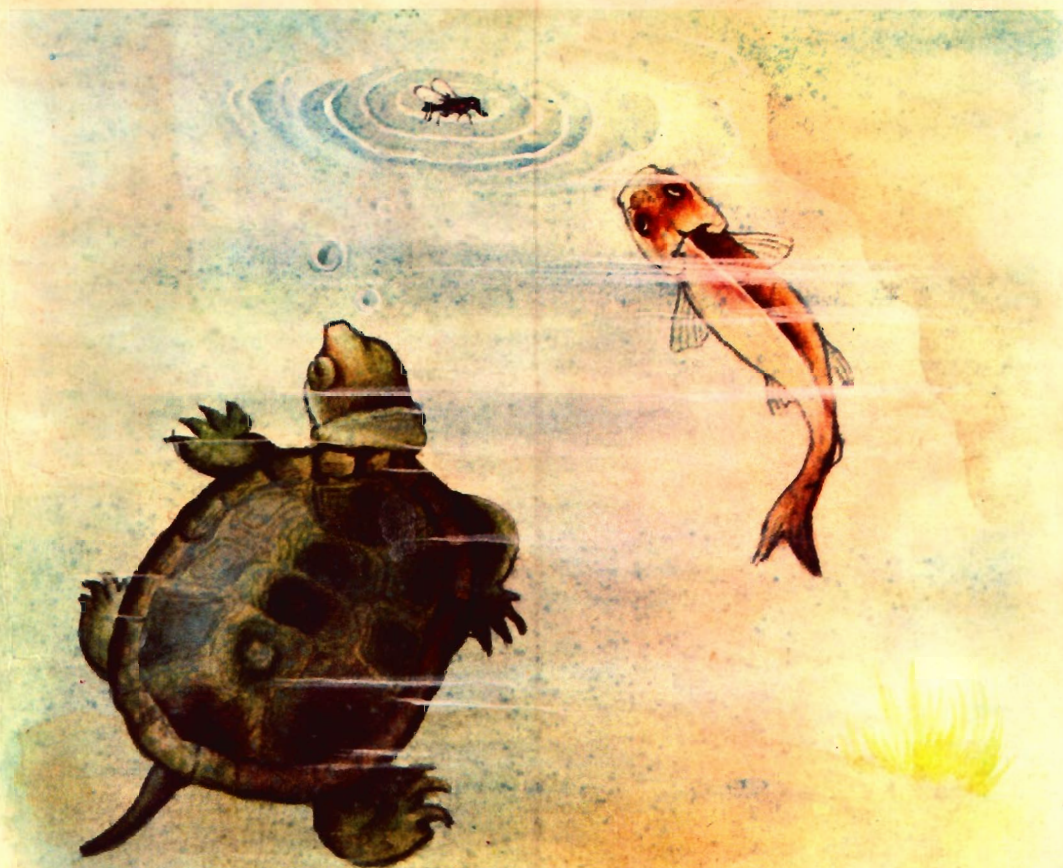

לדפּה הַלְבָנָה גּוֹר הַדּוֹמָה לְכַדּוֹר שֶׁלֵּג. הוּא כְּרוֹךְ אַחֵר אִמּוֹ וּמַדְדָּה
בְּעֻקְבוֹתֶיהָ עַל פְּנֵי הַסְּלָעִים.

וּפְתָאם קוּפְצַת הַדְּבָה בְּרַעַשׁ אֲדִיר לְתוֹךְ הַמַּיִם הַקָּרִים כְּקָרַח
וְהַדְּבֹן מִתְגַּלְגֵּל אַחֲרֶיהָ.

בְּבִרְכָּהּ שֶׁלֹּשָׁה שְׂכָנִים –
 הַצֵּב, הַדָּג וְהַצִּפְרִידָע.
 הַצֵּב – שְׂרִיזֵן גָּזֵן עָלָיו,
 הַדָּג הוּא אֶרֶךְ-הַחַיִּים,
 אֵךְ מִי שֶׁמַּעַ וּמִי יוֹדֵעַ
 בְּמָה כֹּחָהּ שֶׁל הַצִּפְרִידָע?

רותי רואה פיל ענקי שעורו אפר.

רוּתִי וְאָבָא שָׁלָה מְגִלִּים הַתְּעִינִנּוּת רַבָּה בְּגוּרֵי הַחַיּוֹת, בְּגָדִים
 וּבִטְלָאִים הַנּוֹכְרִים בְּמִשְׁלִים וּבְאַגָּדוֹת. נִדְמָה לָּהּ לְרוּתִי כְּאִלּוּ
 הִיא מְסִירַת בְּעוֹלָם הָאֲגָדוֹת.
 הִנֵּה הַטְּלָה "בַּה-בַּה" – טְלָה רַךְ, שֶׁכָּלוּ שְׁחוֹר לְגִמְרִי. רוּתִי מְגִיֶּשֶׁה
 לוֹ חֶלֶב בִּבְקָבוֹק-מְצִיצָה.

אחר כך הלכה רותי לראות את גמלי גן-החיות. בקשה רותי
לרכב על הגמל והשומר הרים אותה והושיבה על הדבשת.

לאחר הרכיבה על הגמל הרוישה רותי את עצמה ציפה ורעבה.
 היא ואבא ישבו לסעד את לבם ליד שלחן קטן תחת סוכך צבעוני
 גדול. הם אכלו לחמניה מתוקה, שתו ספל שוקולד והסתכלו
 בברכה הזעזעה של כלבי-הים.

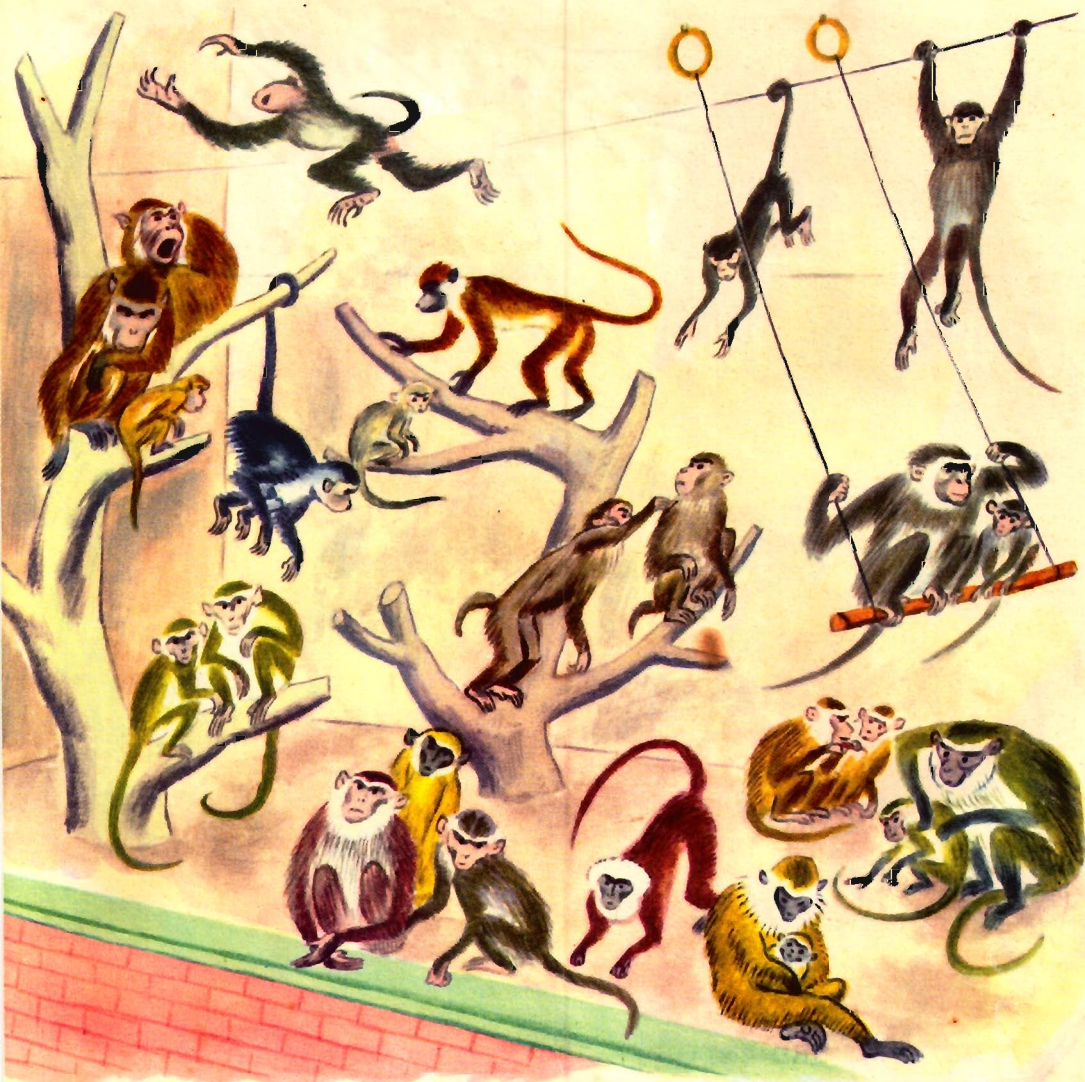
כָּל־כְּלִי־הַיָּם מֵתְרוֹצְצִים בְּמַיִם וּמִשְׁתַּכְּשָׁכִים בֵּין כָּל־בֵּי־הַיָּם
הַגְּדוֹלִים.

כָּל־בֵּי־הַיָּם נוֹבְחִים בְּקוֹל רָם כְּשֶׁהֵם רוֹאִים אֶת הַשּׁוֹמֵר הַמְּבִיא
לָהֶם דָּגִים בְּסֵל. הָאִישׁ זוֹרֵק לָהֶם דָּגִים, וְכָל־בֵּי־הַיָּם תּוֹפְסִים
אוֹתָם בְּזֵרִיוֹת עוֹד בְּהִיוֹתָם בְּאֹרֶר.

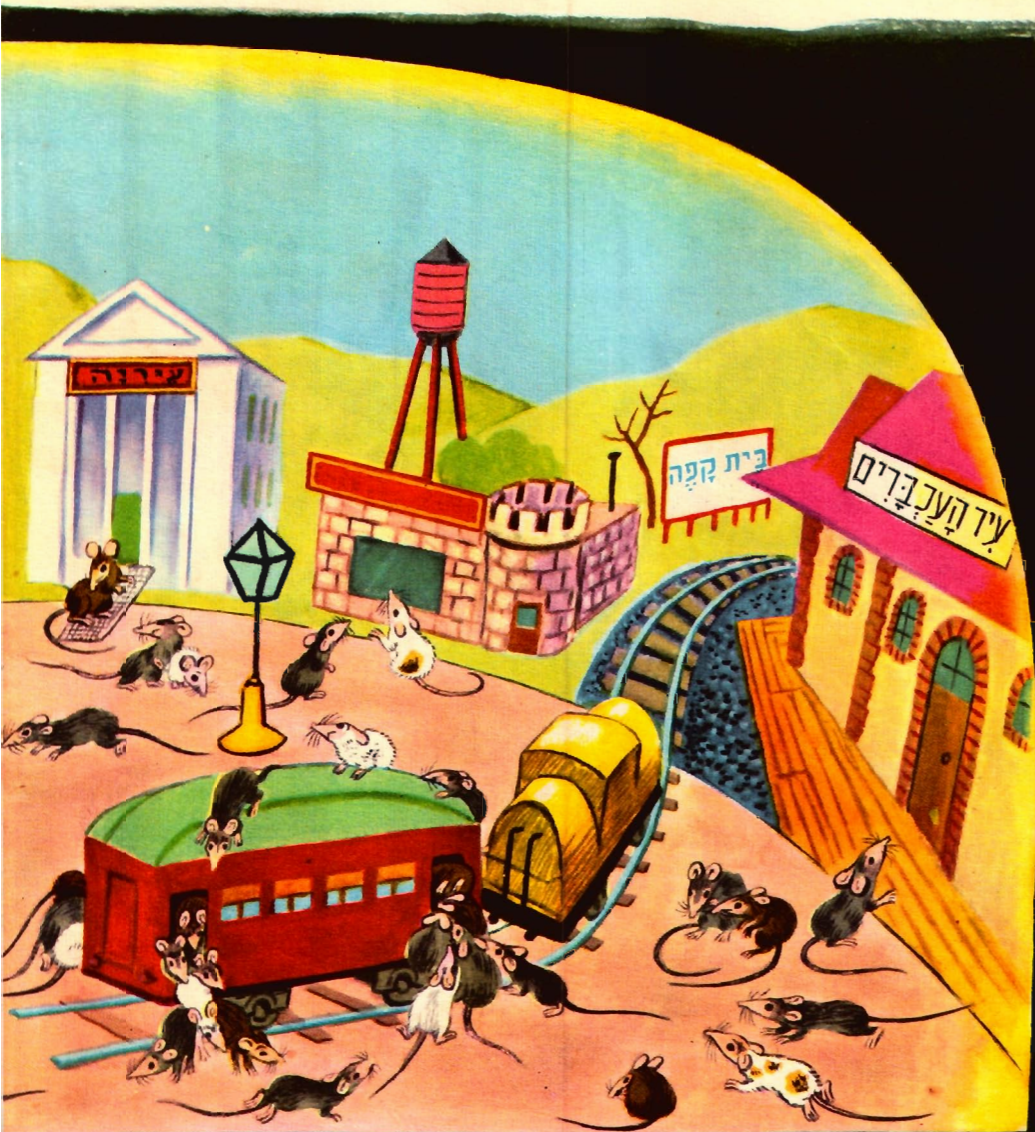
רוּתִי וְאָבָא מְסַתְּפִלִים בְּגִירָפָה. רוּתִי רוֹצָה מְאֹד לְהֶאָכִיל חֲיָה
 חֲבִיבָה זֹאת. אוּלָם רֹאשָׁה קְבוּעָה בְּקֶצֶה צֹנָאֵר אֶרֶץ מִדִּי. עַל כֵּן
 יְכוּלָה הַגִּירָפָה לְלַחֵךְ אֶת הָעֵלִים הַנִּמְצָאִים בְּרֹאשֵׁי הָעֵצִים.
 רוּתִי מְסַתְּפֶלֶת בְּקִנְגֻרוֹ קֶטָן הַמְצִיץ מִחוּץ הַכִּסִּי שֶׁל אִמּוֹ. אֵךְ
 אִמָּא קִנְגֻרוֹ דּוֹאֶגֶת לְשָׁלוֹם תִּינוּקָהּ וּמְתַרְחֶקֶת בְּקִפְיוֹת גְּדוּלוֹת.

הם הולכים אחר כך אל בית-הקופים. אחד מקופי השימפנזה
 קופץ למעלה ולמטה ובראותו את רותי הוא מנסה לעקר את
 מוטות הסוגר. אך השימפנזה איננו קוף רע. הוא רק מעמיד פנים
 כחיה נוראה.

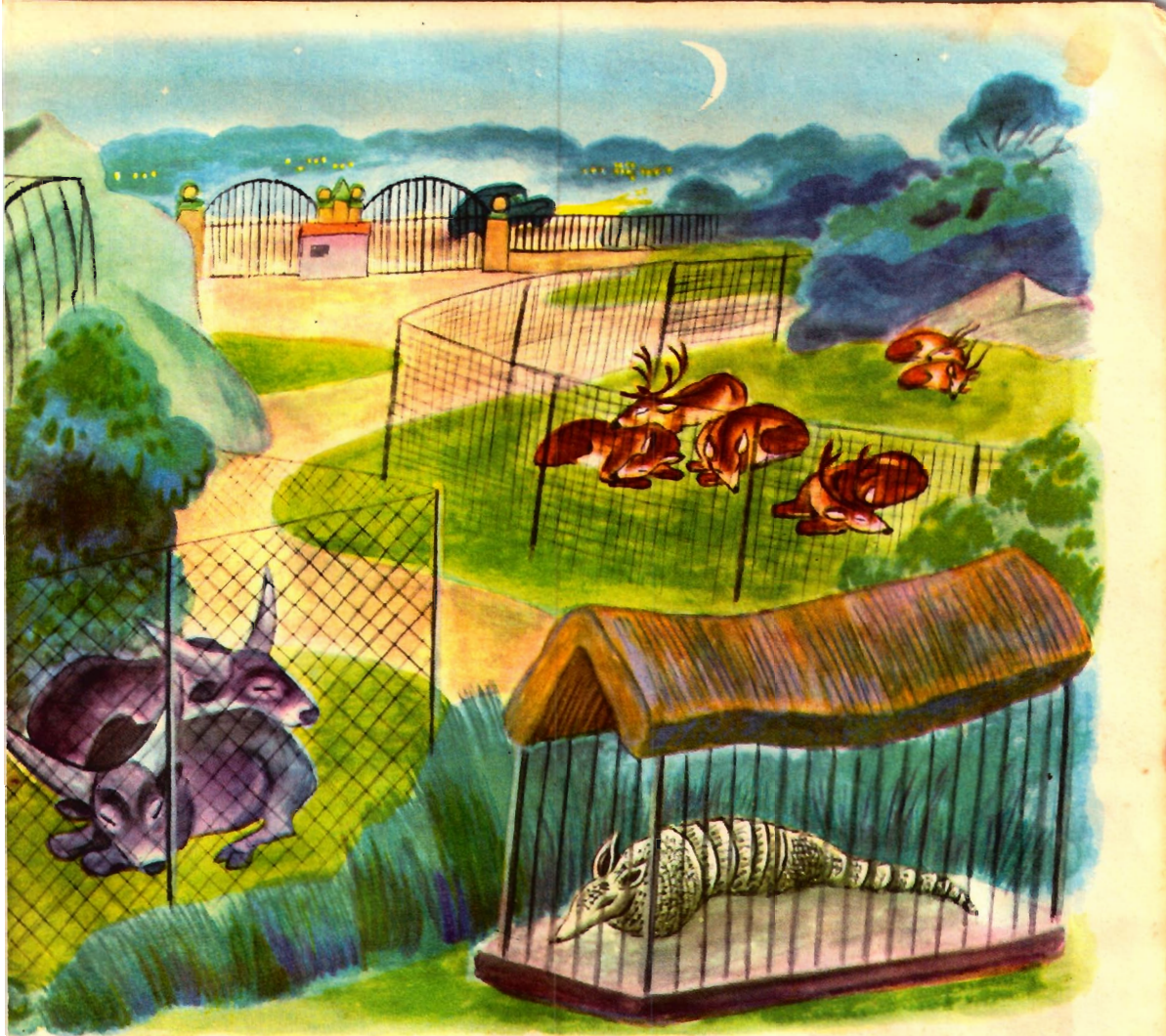
מאות קופים מקפצים ומפזזים כמפגנים להטי התעמלות.
 אין הם פוסקים מלהקים רעש ולהשמיע קריאות מחרשות אזנים.
 אחת הקופות יושבת בשקט על גבי נרנדה ומלמדת את בנה הקופון
 להתנדנד בלי לאבד את שווי-המשקל.

רחוק יותר נמצא כפר-עכברים ובו בתים קטנטנים, חנויות ואפילו
תיאטרון.

רותי יצאה משם מלאה התפעלות.
 "האם ראית את המפלצות?" - שאל אבא.
 "כן, - אמרה רותי - אך הן חמודות מאד".

עוד מעט יסגרו את שַׁעְרֵי הַפָּרִיזִל שֶׁל גֵּן-הַחַיּוֹת. הַחַיּוֹת וְהַעוֹפּוֹת
 הַתְּכַנְסוּ בְּכָל־זִבְיָהֶם, בְּמַכְלְאוֹתֵיהֶם וּבְמְאֹרֹתֵיהֶם, רִבְצוּ תַּחְתֵּיהֶם
 אוֹ הִשְׁתַּטְחוּ וּנְרָדְמוּ.
 רוֹתִי וְאַבִּיָּהָ הָלְכוּ הַבֵּיתָה. יָרַח חֹדֶשׁ הָאֵיר מִמַּעַל וְהַכּוֹכָבִים
 הָרְאוּשׁוֹנִים הוֹפִיעוּ בַּשָּׁמַיִם. רוֹתִי גִדְרָה גִדְרָה בְּלִבָּהּ וְשָׁאַלָה אֶת
 אָבִיָּהָ:

"הגיד לי, אבא: האם מתגשם הנדר כשִמְגִּלִים אותו לְמִישֶׁהוּ?
 "כן" – ענה האב – "אֲבָל רַק אִם מְגִלִים אוֹתוֹ לְאָבָא אוֹ לְאִמָּא".
 "נִדְרָתִי לְחֹזֶר וּלְבִקֹּר שְׁנֵית בְּנֵי-הַחַיּוֹת" – סִפְּרָה רוּתִי.
 "אֲכֵן, נִדֵּר מְצִיָּן!" – אָמַר הָאָב – "וְאַנִּי בְטוֹחַ, שֶׁהוּא יִתְגַּשֵּׁם..."

